

عنوان مقاله:

بررسی تاویلات مفسران در تبیین آیه ۵۲ سوره مریم(س)

محل انتشار:

پژوهشنامه تاویلات قرآنی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

فاطمه قربانی لاکتراشانی - دانش آموخته دکتری علوم قرآن و حدیث از دانشگاه مازندران - مدرس گروه معارف دانشگاه مازندران

زینب السادات حسینی - دانشیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه مازندران

ابراهیم فلاح - گروه ادبیات عرب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

خلاصه مقاله:

داستان حضرت موسی(ع) از جمله موضوعات مورد توجه قرآن بوده که در سوره های مختلفی به فراخور بحث، به زوایایی از آن اشاره شده است. در آیه ۵۲ سوره مریم(س) در کنار سایر آیاتی که به صفات ویژه هر یک از انبیای الهی اشاره می گردد، به ورود حضرت موسی(ع) به کوه طور و نجوای با پروردگار و منزلتی اشاره داشته و کلیم الهی حضرت موسی(ع) به عنوان صفت برجسته آن حضرت مطرح می گردد که در نگاه مفسران تاویلات ویژه ای داشته است. این مقاله به روش توصیفی- تحلیلی به تاویلات این آیه پرداخته و میزان نقش ساختار آیه را در تاویلات ارائه شده مورد سنجش قرار می دهد. در پایان این نتیجه حاصل شده است که در پایان این نتیجه حاصل شده است که مفسران تاویل منزلت یابی به مقام رسالت و نیز گفتگو و مناجات پروردگار را دستیابی به علم و آگاهی ایشان از مفاهیم لوح محفوظ دانسته اند.

کلمات کلیدی:

حضرت موسی(ع)، تاویل، آیه ۵۲ سوره مریم، قرب، نجوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1451084>

